

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1402/2017
25.01.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића, Мирољуба Томића и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Марином Пандуровић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 834/17 од 20.12.2017. године, поднетом против правноснажне пресуде Основног суда у Врању К 1374/13 од 22.04.2016. године и правноснажног решења Основног суда у Врању Кв 228/16 од 03.08.2017. године, у седници већа одржаној дана 25.01.2018. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 834/17 од 20.12.2017. године, као основан, па се УКИДАЈУ правноснажна пресуда Основног суда у Врању К 1374/13 од 22.04.2016. године у делу одлуке о трошковима кривичног поступка и правноснажно решење Основног суда у Врању Кв 228/16 од 03.08.2017. године у целости и предмет враћа Основном суду у Врању на поновно одлучивање у укинутом делу.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању К 1374/13 од 22.04.2016. године, према окривљеном АА на основу члана 422. тачка 2) ЗКП, одбијена је оптужба да је извршио кривично дело лака телесна повреда из члана 122. став 1. КЗ. Истом пресудом, оштећени ББ је ради остваривања имовинскоправног захтева упућен на парнични поступак. Такође, пресудом је одређено да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда и да ће о њиховој висини бити одлучено посебним решењем.

Решењем Основног суда у Врању К 1374/13 од 10.05.2016. године, признати су трошкови – нужни издаци окривљеном АА у износу од 207.990,00 динара, те је одређено да се наведени износ има исплатити на терет буџетских средстава Републике Србије, у року од 60 дана од дана правноснажности наведеног решења.

Решењем Основног суда у Врању К 1374/13 од 23.05.2016. године, исправљено је решење Основног суда у Врању К 1374/13 од 10.05.2016. године, тако што је одређено да се на страни 1, у ставу 1. текста изреке решења речи: „Признају се трошкови – нужни издаци окривљеном АА из села ... у износу од 207.990,00 динара, који износ се има исплатити на терет буџетских средстава

Републике Србије у року од 60 дана“ мењају и стоји: „Признају се трошкови – нужни издаци окривљеном АА из села ..., у износу од 207.990,00 динара, који износ се има исплатити на терет приватног тужиоца ББ из села ..., у року од 15 дана“, док је у осталом делу решење К 1374/13 од 10.05.2016. године, остало непромењено.

Одлучујући о жалби пуномоћника приватног тужиоца ББ, изјављеној на решење Основног суда у Врању К 1374/13 од 23.05.2016. године, Основни суд у Врању донео је решење Кв 228/16 од 03.08.2017. године, којим је укинута решење о исправци Основног суда у Врању К 1374/13 од 23.05.2016. године и преиначено решење Основног суда у Врању К 1374/13 од 10.05.2016. године, на тај начин што су признати трошкови – нужни издаци окривљеном АА у износу од 207.990,00 динара и одређено да је наведене трошкове окривљеном дужан исплатити приватни тужилац ББ, у року од 15 дана од дана правноснажности наведеног решења, а под претњом принудног извршења.

Републички јавни тужилац је поднео захтев за заштиту законитости Ктз 834/17 од 20.12.2017. године, против правноснажне пресуде Основног суда у Врању К 1374/13 од 22.04.2016. године, у делу одлуке о трошковима кривичног поступка, а због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП и повреде закона из члана 441. став 4. у вези члана 265. став 1. и 3. ЗКП и против правноснажног решења Основног суда у Врању Кв 228/16 од 03.08.2017. године, због повреде закона из члана 467. став 1. ЗКП.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоцу окривљеног АА, адвокату Дејану Атанасовићу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и у седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, размотрио списе предмета са правноснажном пресудом и правноснажним решењем, против којих је поднет захтев за заштиту законитости и након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца је основан.

Основано Републички јавни тужилац у захтеву за заштиту законитости најпре указује да је побијаном правноснажном пресудом Основног суда у Врању К 1374/13 од 22.04.2016. године, у делу који се односи на одлуку о трошковима кривичног поступка, учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

Наиме, побијаном правноснажном пресудом, одређено је да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда, у смислу одредбе члана 265. став 1. ЗКП (иако је реч о кривичном поступку вођеном по приватној кривичној тужби), а о наведеној одлучној чињеници – трошковима кривичног поступка, правноснажна пресуда уопште не садржи разлоге, због чега се законитост и правилност одлуке суда о трошковима кривичног поступка не може испитати, што представља битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

Поред наведеног, основано Републички јавни тужилац у захтеву за заштиту законитости указује и да је побијаним правноснажним решењем

Основног суда у Врању Кв 228/16 од 03.08.2017. године, повређена одредба члана 467. став 1. ЗКП, јер је суд ожалбено решење испитао мимо основа, дела и правца побијања истакнутих у жалби пуномоћника приватног тужиоца.

Наиме, Основни суд у Врању је поступајући по жалби пуномоћника приватног тужиоца ББ, изјављеној против решења тог суда К 1374/13 од 23.05.2016. године, укинуо решење о исправци Основног суда у Врању К 1374/13 од 23.05.2016. године, нашавши да у конкретном случају нису били испуњени услови из члана 431. ЗКП, и истим решењем, испитујући по службеној дужности решење чија је исправка вршена претходним, преиначио решење К 1374/13 од 10.05.2016. године, иако против тог решења није била изјављена жалба, закључујући притом да обвезник плаћања трошкова кривичног поступка који је вођен по приватној тужби, не може бити Република Србија, већ да се у конкретном случају примењује одредба члана 265. став 3. ЗКП.

Међутим, по налажењу Врховног касационог суда, а како то основано Републички јавни тужилац у поднетом захтеву за заштиту законитости истиче, иако је Основни суд у Врању правилно нашао да је у конкретном случају обвезник плаћања трошкова кривичног поступка приватни тужилац, такво решење је незаконито јер је доношењем истог учињена повреда одредбе члана 467. став 1. ЗКП, из ралога што суд није могао испитивати ожалбено решење мимо основа, дела и правца побијања истакнутих у жалби пуномоћника приватног тужиоца, нити је могао да у поступку по жалби против једног решења (К 1374/13 од 23.05.2016. године) преиначи друго решење (К 1374/13 од 10.05.2016. године) против кога није била ни изјављена жалба.

Имајући у виду наведено, Врховни касациони суд је налазећи да се захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца из напред изнетих разлога, основано указује да је правноснажном пресудом у делу одлуке о трошковима кривичног поступка учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, и да је побијаним правноснажним решењем учињена повреда одредбе члана 467. став 1. ЗКП, због којих је укидање правноснажне пресуде у делу одлуке о трошковима кривичног поступка и укидање правноснажног решења у целости неопходно, Врховни касациони суд је усвојио захтев за заштиту законитости као основан и одлучио као у изреци ове пресуде на основу члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП, с тим да ће Основни суд у Врању, приликом поновног одлучивања отклонити учињене повреде закона, имајући у виду примедбе и разлоге изнете у овој пресуди.

**Записничар-саветник
Марина Пандуровић, с.р.**

**Председник већа-судија
Бата Цветковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић